

[Ove Jensen.]

Landbrugsministeren talte også om, at byfolks køb af landbrug var steget ganske væsentligt, men det skyldes nu nok forventninger om de bedre priser i EF, og at man vidste, loven skulle vedtages. Når en bymand betaler en højere pris end en landmand, er det i de allerfleste tilfælde, fordi det er en bedre beliggende ejendom og i det hele taget en bedre ejendom, for en bymand betaler normalt ikke mere for en tilsvarende ejendom, end en landmand gør.

Hr. Risgaard Knudsen spurgte, om vi ikke ønskede at tilgodese de landmænd, som skal leve af landbruget. Det er netop de mennesker, som skal leve af landbruget, vi ønsker at tilgodese, lige så vel som alle andre i vort samfund, som er med til at skabe vores nationalindtægt. Men det mener vi altså vi gør bedst ved, at de pågældende mennesker får lov til at leve i frihed og producere inden for det erhverv, som de nu har lyst til, uden at der er så mange bestemmelser, som forhindrer dem heri. Det er altså vores grundsynspunkt med hensyn til dette.

Hr. Karlskov Jensen sagde, at loven ingen heldig udformning havde fået, og det er jeg ganske enig med hr. Karlskov Jensen i. Så må vi jo håbe, at vi kan få den givet en bedre udformning.

Hr. Erik Hansen nævnte, at han ikke ville takke forslagsstillerne for forslaget. Det er heller ikke nødvendigt; vi er tilfredse, hvis vi kan få loven ændret, så det er ganske unødvendigt.

Hr. H. C. Toft takker jeg også, fordi han var velvilligt indstillet over for en ændring af loven.

Hr. Thorkild Pedersen havde kontaktet 20 landmænd, som, så vidt jeg forstod, alle var imod loven. Det vil jeg også gerne sige hr. Thorkild Pedersen tak for, for jeg synes nemlig, det er noget af det mest væsentlige, at de mennesker, som loven omhandler, selv er utilfredse med den; det er i hvert fald noget af det, som er mest væsentligt for mig.

Hr. Arne Bjerregaard gav en redegørelse for hele landbrugets historie igennem tiderne, og den var da ganske interessant, men vi i fremskridtspartiet, vi tænker nu altså mere på fremtiden end på historien. Det ligger os lidt nærmere og er lidt mere realistisk. Når

så samtidig hr. Arne Bjerregaard sagde, at bopælspligt var ham så inderligt imod, kan vi da kun være enige om at få den fjernet hurtigst muligt.

Retsforbundets ordfører omtalte, at de endnu ikke var enige i deres gruppe. Det vil jeg da håbe de bliver hurtigst muligt, og også at de blive enige om, at disse urimelige bestemmelser bør fjernes hurtigst muligt.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti, at jeg har ikke fået den opfattelse, at han har fået det forkerte manuskript med herop; derimod har jeg fået den opfattelse, at det er det samme manuskript, han bruger hver gang han er heroppe.

Både hr. Risgaard Knudsen og hr. Karlskov Jensen efterlyste flere erfaringer vedrørende landbrugslovgivningen. Én erfaring har vi i hvert fald, og det er den, at loven bliver omgået i dag. Der sidder i dag mange ældre landmænd, som simpelt hen ikke kan sælge deres ejendomme, fordi der ikke er købere til dem. Mange af disse landmænd har en produktion, som ligger væsentligt under gennemsnittet. Hvis vi fik loven ophævet, var der en rimelig chance for, at der kunne komme nogle driftige folk ind og få rettet op på det.

Hans Bjerregaard (FP):

Landbrugsministeren fremførte, at loven om bopælspligt m.v. blev indført for at hindre den stærke prisstigning inden for landbrugsejendomme, der havde fundet sted. Jeg kan hertil sige, at dette ikke er blevet resultatet. Men det hænger uden tvivl sammen med, at det i de fleste tilfælde er landbrugets forrentningsprocent, der afgør stigning og fald i prisen på landbrugsejendomme.

De bestemmelser i loven, der foreskriver landbrug som hovederhverv, er skyld i, at når en ikke-landmand ønsker at erhverve en landbrugsejendom med en grundværdi over 35.000 kr., sker erhvervelsen i ægtefællens navn, og loven er således fuldstændig uden praktisk betydning. Hvad skal vi med den?

Arne Bjerregaard (KrF):

Man sagde, at jeg gav en historisk redegø-